
➤ **BOHOSLUŽBY** ◀

Mše svaté během velikonočního týdne:

Zelený čtvrtek 18³⁰
Velký pátek 18³⁰
Bílá sobota 19⁰⁰
Velikonoční neděle 8⁰⁰, 9³⁰ (s katechezí pro děti), 11⁰⁰, 18³⁰
Velikonoční pondělí 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 18³⁰

Mimo velikonoční svátky

neděle: 8⁰⁰, 9³⁰ (s katechezí pro děti), 11⁰⁰, 18³⁰
všední dny: 6⁰⁰, 18³⁰
sobota: 14¹⁵ - v psychiatrické léčebně v Brně - Černovicích

Pobožnosti:

první pátek v měsíci: 18⁰⁰ - adorace a pobožnost k Božskému srdci
první sobota v měsíci: 17³⁰ - mariánská pobožnost
pondělí: 18⁰⁰ - pobožnost vedená Mariinou legií

Nácvik ministrantů na velikonoční obřady:

Velký pátek 16:00
Bílá sobota 9:00

➤ **HODINY PRO VEŘEJNOST** ◀

Úřední hodiny na faře

Po, Út 9 - 12 h
Pá 15³⁰ - 17 h

Redakce farního zpravodaje

Webové stránky farnosti: krenova.farnost.cz e-mail: krenova@email.cz

Za redakci: Josef Kratochvíl, Miloslav Trmač, Jiří Šťasta, Marek Schwarz

Tento vyplněný anketní lístek, prosím, vhod'te do *zelené zpravodajové krabičky* vzadu v kostele. Souhrnný výsledek ankety v příštím čísle zveřejníme.

Anketa

Jak hodnotíte obsahovou kvalitu farního časopisu? Co byste změnil/a?

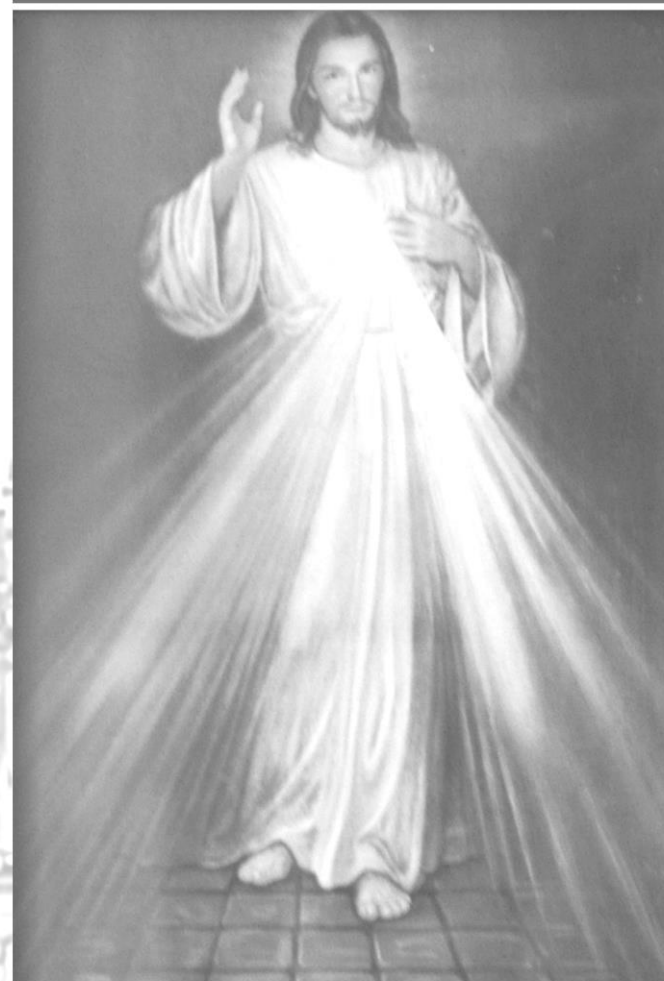
Máte něco na srdci pro redakci zpravodaje?

ZPRAVODAJ

FARNOSTI

Brno - Křenová

č. 5

Sestry a bratři, farníci a návštěvníci kostela na Křenové

Přinášíme Vám páté číslo zpravodaje farnosti při kostele Neposkvrněného početí Panny Marie, Brno – Křenová.

Využíváme blízcích se Velikonoc a těšíme se, že se zpravodaj dostane do rukou všech, kdo do našeho chrámu Páně během svátečních obřadů zavítají a přispěje k pěknému prožití oslavy našeho vykoupení. V tomto čísle najdete kromě obvyklého duchovního slova, informací o naší farnosti a pozvánek na různé akce také tematicky zaměřené články. Blížící se neděle Božího milosrdenství je věnován článek o sestře Faustíně a Korunce Božího milosrdenství, připomene si též svátek sv. Vojtěcha. Dozvíte se i o jedné zvláštnosti v naší diecézi – poustevnické kolonii ve Velkých Janovicích a naši mladí si mohou přečíst dopis papeže Benedikta XVI. mládeži ke dni diecézí. Věříme, že se Vám bude i toto číslo zpravodaje líbit, a těšíme se na Vaše připomínky a dotazy. V neposlední řadě Vás prosíme o Vaši podporu zejména duchovní. Bez Vašich modliteb a Vašeho zájmu by náš zpravodaj nevznikl a nemohl by dále vycházet.

Vaše redakce zpravodaje

Slovo duchovního:

VZKRÍŠENÍ je mimořádnou událostí Velikonoc. V posvátných textech se objevuje, jak se Vzkříšení začalo projevovat ve světě, v dějinách lidstva.

Ženy, které v Mesiáše již dříve uvěřily, přicházejí tělo Ukřižovaného nabalzamovat. Kristu pod křížem byly i s Pannou Marií lidsky blízko a nepředstavitelně trpěly. Vytrvaly s ním až do jeho skonu. Vzkříšení umučeného Krista však si nedovedly ještě představit. Slova, že Kristus musí trpět a bude vzkříšen, apoštolé a ani ženy nechápali a ani jim neuvěřili (Srov. Mk 8,31. 9,31. 10,33). Učedníci však u Kristova hrobu chyběli.

*Anděl, který kámen od hrobu odvalil, **posílá** Kristu věrné ženy ohlásit událost zmrtvýchvstání učedníkům. Posílá je oznámit jistě nejdůležitější poselství evangelia: „Bez Zmrtvýchvstání by byla naše víra marná, ještě bychom byli ve svých hříších“ (1Kor 15,17), jak zdůrazňuje apoštol. Marná by byla slova evangelia, neboť bez zmrtvýchvstání “bychom byli ti nejubožejší z lidí“ (1Kor 15,18).*

*Na cestě zvěstovat učedníkům víru ve zmrtvýchvstání se s ženami potkává Pán a posílá je i on, aby apoštolům oznámily, že vstal z mrtvých. Proč andělovo poslání před Bohem nestačilo? Bůh se přece nepotřebuje opakovat! Avšak pouze **Kristovo pověření** v Církvi je nezrušitelné a má základní význam pro příchod Božího království. V nejtěžších chvílích pod křížem prokázaly ženy statečnost, lásku a moudrost.*

27. 4. v 18:00 Může se logoterapie a existenciální analýza stát cestou k víře?

Hostem páteční besedy Akademického fóra bude Mgr. Stanislava Ševčíková. Kde: Studentské centrum, Koží 8, 1. patro (po 17h nutno zvonit)

30. 4. ve 20:15 Historie ekumenického hnutí v našich zemích

Československá církev evangelická (ČBCE) - Helena Blaženínová - víceprezidentka českého regionu IEF (mezinárodní ekumenické sdružení).

Kde: Aula Martina Středy, kostel Nanebevzetí Panny Marie ("u Jezuitů")

7. 5. ve 20:15 Ekumenismus z hlediska evangelia

Ing. Jan Gottwald (ČBCE) přednese o ekumenismu v posledních letech, jeho úspěších a nezdarech, možnostech a snahách do příštích let

Kde: Aula Martina Středy, Kostel Nanebevzetí Panny Marie ("u Jezuitů")

8. 5. v 9:09 Pout' brněnské mládeže do Křtin

Sraz je v 9:09 na Proškově náměstí v Maloměřicích (tram 4, bus 75 - s sebou jídlo, pití, peníze na cestu zpět). Informace na internetu jsou na:

www.elpis.katolik.cz/pout

26.5. od 21.00 do 23.00 Svatodušní bdění ve Vranově u Brna

V kostele Narození Panny Marie ve Vranově u Brna se uskuteční Svatodušní bdění.

13. - 19.8. Celostátní setkání mládeže v Táboře – Klokotech

Toto setkání se má uskutečnit jako slavnost celé církve, protože v mladých lidech je naděje pro budoucnost církve i společnost. Prosim, zkuste plánovat farní a jiné aktivity tak, abyste mládeži umožnili co nejhojnější účast. Poproste starší a nemocné ve farnostech, aby se za setkání modlili, a tak se na něm také podíleli. TV Noe a rádio Proglas vám přímo zprostředkuje události ze setkání.

Připravuje se bohatý duchovní i zábavný program, včetně benefičního koncertu pro Haiti.

Jsou zváni všichni mladí lidé ve věku od 14 let a jistě je doprovodí také jejich pastýři, kněží.

Motto celého setkání je totéž, jaké nabídnul Svatý otec Benedikt XVI. na příští rok: „Jako jsem já miloval vás, tak se vy milujte navzájem“ (Jan 13,34).

Přihlášky jsou k dispozici na Diecézním centru mládeže.

Je možné se také přihlásit přes oficiální web setkání: www.tabor2007.signal.cz

---

Anketa

Chybí Vám ve zpravodaji nějaká rubrika? O čem byste rád/a četla?

Jak hodnotíte grafické zpracování časopisu? (Můžete použít školní stupnici hodnocení)

➤ POZVÁNKY ◀

Na Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílou sobotu bude vždy v 7 hodin ráno pobožnost na **Svatých schodech** v Loretě při kostele sv. Janů ("u Minoritů") v Brně

6.4. 15.00 Velkopáteční obřady v katedrále na Petrově s pašijemi podle sv. Jana

Roli Ježíše Krista přednese brněnský biskup Vojtěch Cikrle, jako evangelista - vypravěč vystoupí herec Ladislav Lakomý, nositel Ceny města Brna za rok 2006. Další postavy bude představovat Zdeněk Drštka a chrámový sbor. Velkopáteční obřady doprovodí skladby autorů G.P.da Palestriny, F.Durante, J.S.Bacha, A.Brucknera. Dómský smíšený sbor a Brněnský filharmonický sbor - Beseda brněnská, řídí Petr Kolař.

6.4. od 21.00 do 23.00 Velkopáteční bdění u Kříže

Velkopáteční bdění v kostele Narození Panny Marie ve Vranově u Brna se zamyšlením nad utrpením Ježíše Krista také letos připravují bratři pauláni a sestry františkanky.

7.4. ve 21.00 Velikonoční vigilie 2007 v brněnské katedrále

Slavnost Kristova vzkříšení zahájí brněnský biskup Vojtěch Cikrle žehnáním ohně před katedrálou sv. Petra a Pavla v Brně. Letos bude o velikonoční vigilii pokřtěno v brněnské diecézi téměř devadesát dospělých osob, v brněnské katedrále udělí biskup Vojtěch Cikrle svátost křtu šesti čekatelům.

V roce 2006 bylo v brněnské diecézi pokřtěno 5 359 osob, z toho 205 dospělých.

13. 4. v 18:00 Víra a náboženství

Hostem páteční besedy Akademického fóra bude Ing. Jan Konzal.

Kde: Studentské centrum, Brno, Kozí 8, 1. patro (po 17h nutno zvonit)

16. 4. ve 20:15 Kapucíni

Koncert populární slovenské skupiny proběhne v aule Martina Středy v kostele Nanebevzetí Panny Marie ("u Jezuitů")

17. 4. v 18:00 Putování do Santiago de Compostela

Besedu s fotkami z putování do španělského poutního místa, kde jsou uloženy ostatky apoštola sv. Jakuba, povede Ing. Milan Boštík.

Kde: Informační kontaktní centrum Petrov 1

20. 4. v 19:00 "Islám - v čem se shoduje s křesťanstvím a v čem se od něj liší?"

Přednáší Dr. Vít Machálek z katedry religionistiky a filosofie Filozofické fakulty Univerzity Pardubice.

Kde: Duchovní centrum Brno - Lesná, Římskokatolická farnost, Nezvalova 13 (konečná tramvaj 9 a 11)

23. 4. ve 20:15 Teologie těla pro začátečníky

Aneb sexuální revoluce podle Jana Pavla II. Přednáší Mgr. Karel Skočovský.

Kde: Aula Martina Středy, Kostel Nanebevzetí Panny Marie ("u Jezuitů")

24. 4. v 17:37 Dernisáž výstavy Vrútus

Bohatý kulturní program, kopa jídla... s pozdravem VRÚTUS – redaktor farního zpravodaje.

Kde: Studentské centrum, Brno, Kozí 8, 1. patro

Z tohoto historického poslání žen v rané Církvi je patrné, že toto poslání nelze přehlédnout anebo zanedbat. Bez poslání zvěstovat víru ve Vzkříšení skrze všechny ty, které Kristus pověřil, se křesťanství, jak je patrné, nemůže obejít. Podobně promlouvá i apoštol: „Jestliže slovo, které bylo oznámeno skrze anděly, bylo pevné a každé přestoupení a každá neposlušnost došly spravedlivé odplaty, jak my unikneme, zanedbáme-li takovou spásu, která má svůj původ v tom, co říkal Pán“ (Žid 2,2-3)?

*Jak mohli uvěřit pohané „důkazu o budoucím soudu skrze muže, kterého Bůh k tomu ustanovil (Krista)“ (Sk 17,31), podle Pavlova kázání na Areopagu, když zpočátku nikdo z Ježíšových učedníků, ani apoštol Jan, ve Vzkříšení neuvěřili? Ženy ve Vzkříšení však uvěřily a na místě se Mesiáši jako **BOHU** poklonily. Ženy tím zahajují proces víry a přijímání vzkříšeného Krista v lidstvu. Toto podivuhodné privilegium je svaté a nezczizitelné.*

Pro přijetí křesťanství v budoucnosti je klíčová víra, protože Kristus chce „být s námi po všechny dny až do skonání tohoto věku“ (Mt 28,20). Chce působit na svět skrze nás. Vzkříšenému bohočlověku „byla dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi“ (v. 18). S touto pravomocí posílá apoštol, aby „učinili učedníky všechny národy a křtili je... (v. 19). Muži ani ženy, nepromarněme tedy být Pánovými nástroji ve službě Božímu království!

S upřímným přáním velikonoční radosti z vítězství Pána nad smrtí

Váš bratr Jan

Vaše blahopřání, oznámení a prosby o modlitbu nám můžete odevzdávat spolu s dobrovolnými příspěvky do naší zelené zpravodajové krabičky vzadu v kostele. Pokud máte nějaký článek, či pokud byste rádi přispívali do zpravodaje kontaktujte nás na tel. čísle 548 21 12 93. Děkujeme

---

Svátek Božího milosrdenství

První neděli po Velikonocích slavíme svátek Božího Milosrdenství. O ustanovení tohoto svátku se velkým dílem zasloužila sestra Faustina, ke které po mnoho let Ježíš Kristus slyšitelně promlouval. Sestra Faustina skutečně poslouchala Kristův hlas a byla ochotna jemu důvěřovat.

Byl jí nejen oporou v každodenních trápeních, Ježíš jí také svěřoval svá poselství, která jsou určena celému světu.

Ve svých zápiscích sestra Faustina píše: Dnes jsem uslyšela tato slova: „*V době Starého zákona jsem posílal svému lidu proroky s výstrahami. Dnes však posílám tebe se svým milosrdenstvím. Nechci zraněné lidstvo trestat, nýbrž toužím jej vyléčit přivinitím na své milosrdné Srdce. /.../ Má ruka se nerada chápe meče spravedlnosti; přede dnem spravedlnosti posílám den milosrdenství. /.../ Apoštolka mého milosrdenství, mluv k celému světu o mém nepochopitelném milosrdenství.*“

Ježíšova slova, která k ní byla promlouvána, si sestra Faustina zapisovala a přemýšlela nad nimi. Promlouval k ní o velikém Božím milosrdenstvím, které světu nabízí On sám. Zdůrazňuje, že odpuštění hříchů je nabízeno i největším hříšníkům: „*Nechť vkládají naději do mého milosrdenství i největší hříšníci. /.../ V každé duši vykonávám dílo milosrdenství, a čím větší hříšník, tím má na mé milosrdenství větší právo.*“

Na jiném místě v zápiscích k sestře hovoří: „*Je to tvé poslání a tvůj úkol v celém tvém životě, abys dávala duším poznat mé velké milosrdenství, které mám pro ně, a povzbuzovala je k důvěře v propast mého milosrdenství.*“

Kristus jí také žádá jednoho dne roku 1931, aby byl ustanoven svátek Božího milosrdenství. Tomuto přání vyhovuje až papež Jan Pavel II., 30.dubna 2000, v den svatořečení sestry Faustiny. Svátek Božího milosrdenství se slaví vždy první neděli po Velikonocích. O tomto dni, který je svátkem velkých milostí, sám Kristus v hovorech se sestrou říká: „*Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše, zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřen nitro mého milosrdenství. /.../ Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů, v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží. Ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jako šarlat. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slaven první neděli po Velikonocích.*“

S tímto svátkem je také úzce spjata modlitba tzv. Korunky (růženec Božího milosrdenství). Tuto modlitbu Kristus sestře Faustíně nadiktoval mezi 13. – 14. září 1934 ve Vilně. Sestra Faustina píše: V jisté chvíli, když jsem šla po chodbě do kuchyně, jsem v duši uslyšela tato slova: „*Neustále se modli Korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. /.../ I kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto Korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milosti. /.../ Řekni, že žádná duše, která vzývala mé milosrdenství, se nezklamala ani nebyla zahanbena. /.../ Nitro mého milosrdenství je pohnuto vůči těm, kdo se tuto Korunku modlí.* Pouze tehdy, zakusíme-li hloubku a intenzitu tohoto tajemství, uvědomíme si nezbytnost a naléhavost milovat ho tak „jako“ On miloval nás. To zahrnuje závazek nasadit s Jeho podporou i vlastní život pro bratry, je-li to nutné. Již ve Starém zákoně Bůh řekl: „Budeš milovat bližního svého jako sebe sama“ (Lv 19,18), ale novost Krista spočívá ve faktu, že milovat tak, jako On miloval nás, znamená milovat všechny bez rozdílu, i nepřátele, „až do konce“ (srov. Jan 13,1).

➤ ÚKLID KOSTELA ◀

Prosíme Vás všechny, aby jste se zapojili svým dílem do úklidu našeho společného kostela. Můžete se zapsat v předsíni na nástěnce.

Děkujeme velice všem ochotným, kteří se již zapojili do úklidu a dalších prací v našem kostele.

Velikonoční pojmy

Velikonoce

Slavnost vzkříšení Krista je vrcholem církevního roku. V rané církvi se Velikonoce slavily zprvu v den židovského svátku pesach. Ještě dnes se považuje křesťanská slavnost velikonoční noci také za vzpomínku na starou smlouvu. Koncil nicejský (325) určil po delším sporu datum Velikonoc na neděli po prvním jarním úplňku. Tak se oddělily od židovského kalendáře. Slavnost vzkříšení začíná velikonoční vigilií večer nebo v noci na Bílou sobotu. Církev tak upravila obřady v r. 1956 a vrátila jim jejich starokřesťanský ráz. O velikonoční vigilií se světlí křestní voda a věřící obnovují křestní slib; v mnoha církevních obcích se křtí dospělí, kteří se připravovali na křest. V neděli (Hod Boží velikonoční) pokračuje a vrcholí slavnost Zmrtvýchvstání Páně druhou mší.

Květná neděle

Neděle, která bezprostředně předchází velikonočím. Oslavuje Kristův triumfální vjezd do Jeruzaléma několik dnů před jeho umučením (Jan 12,12-13). Slavení Květné neděle je doloženo již od 7. stol. V liturgii svátku jsou význačné tři momenty: požehnání ratolestí, jež se odehrává mimo chrám, s průvodem celého společenství; čtení pašijí; slavnost mše svaté. Na tuto neděli se za Jana Pavla II. začal slavit Světový den mládeže.

Zelený čtvrtek

Čtvrtek před Velikonocemi, pátý den pašijového týdne, je v křesťanských církvích od 4. stol. velkým svátečním dnem, kdy se vzpomíná ustanovení Večeře Páně a světlí se liturgické oleje (křížmo).

Velký pátek

Vrchol pašijového (velikonočního) týdne je v protestantské církvi jako "dobrý pátek" slavností.

U katolíků je dnem památky na umučení Páně.

V tento den se nepřináší oběť mše svaté. Obsahem velkopáteční liturgie je čtení zprávy o umučení Páně (pašije), uctívání kříže jako symbolu utrpení, přimluy a prosby za celý svět a přijímání.

Bílá sobota

Den, kdy si křesťané připomínají Ježíšovo přebývání v hrobě. Bílá sobota je tzv. aliturgickým dnem, neboť v něm (katolická) církev zásadně neslaví mši svatou a další svátosti.

Pokud byste se chtěli pracovně zapojit do budování kolonie, kontaktujte telefonicky přímo sestru – 736 680 603 a pokud uvažujete o finanční pomoci a rádi byste si snížili daňový základ, pak můžete zasílat své dary na účet farnosti Dalečín: 190554521/0300 (IČ:65759508) –do účelu daru nutno nadepsat „na poustevnu“-, aby mohly být prostředky ihned uvolněny, kontaktujte prosím v brzké době po zaslání P. Jakuba Holíka (mobil: 736 529 274), který Vám zašle potvrzení o přijetí daru. Předem velké díky!

Na závěr dopisu se sestra loučí se slovy: „Samota poustevnice není klidné a pohodlné místečko odtržené od reality. V samotě si hmatatelně uvědomuji Boží blízkost i svoji lidskou bídu. To mne vede k upřímnému hledání Božího milosrdenství a pokoje, v modlitbě za spásu celého světa.

Přeji Vám všem požehnané prožití doby velikonoční.“

Sestra Marie 736 680 603

P. Jakub Holík 736 529 274

Číslo konta farnosti Dalečín: 190554521/0300 (IČ:65759508)

Špetka humoru – přepis části evangelia do „Hantecu“

Šéf vzal plac u kasy a házel čučku, jak ju maníci futrujó prachama. Fúra kolíků vyplázla těžký lováče ze šrajtofle. Naklusala taky nějaká koc, nic moc nóbl, a smékla tam dva drobáky, cirka tak búra.

Šéf hókl na mladý a hodil k nim řeč: „Šlus, garantuju vám: tadle koc vysolila větší balík než celá ta partija, co futrovala kasu. Všhecky ty móky vyšpulily, co jim od chlebárny upadlo. Tadle koc to smékla na doraz.“

(Mk 12,41–44)

Kristus také žádá, aby se tato Korunka modlila během tzv. Novény (Devítidenní). Každý den po devět dní je modlitba obětována za jistou skupinu lidí (řeholníci, kněží, pohané, děti, etc.). Ježíš říká: „*Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství. /.../ A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu.*“

Novéna začíná na Velký Pátek, kdy si připomínáme Kristovo utrpení a ukřižování, a končí v sobotu před svátkem Milosrdenství. Znění této modlitby naleznete pod tímto článkem.

Kristus v rozhovorech se sestrou také na jiném místě žádá, abychom si každý den připomínali hodinu jeho smrti. „*Kdykoliv uslyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí, celá se ponoř do mého milosrdenství. /.../ Alespoň na chvíli se zamýšlej nad mým utrpením, zvláště nad mou opuštěností ve chvíli umírání. /.../ Je to hodina milosrdenství pro celý svět.*“

V cele Plockého kláštera 22. února 1931 se sestře Faustíně zjevuje ve vizi podoba Ježíše Krista. Pro tento obraz jsou charakteristické dva paprsky vycházející z Kristova srdce. Světlý představuje vodu, která omilostňuje a červený paprsek znamená krev, která je životem duše. Pán Ježíš sestře Faustíně řekl: „*Slibuji, že duše, která bude tento obraz ctít nezahyne. Já sám ji budu chránit.*“

Život sestry M. Faustiny Kowalské

Narodila se ve vesničce Glogowiec 25. srpna 1905. V září 1917 začíná chodit do základní školy. Skončí po třech letech, neboť již v roce 1921 pracuje u známých své rodiny. V červenci 1924 cestuje do Varšavy s úmyslem vstoupit do kláštera. Představená Kongregace Matky Božího milosrdenství jí přislíbí přijetí do kláštera, ale před tím jí doporučuje pracovat, aby si připravila skromnou výbavu. Po roce práce je přijata a začíná řeholní postulát. Na konci noviciátu po osmidenních exerciciích skládá první řeholní sliby. 1.května 1933 skládá věčné sliby. 13 let žije v klášteře Kongregace Matky Božího milosrdenství v Krakově – Lagiewniky.

18. dubna 1993 je prohlášena za blahoslavenou a 30.dubna 2000 ji papež Jan Pavel II. prohlašuje za svatou a ještě týž den církevně ustanovuje svátek Milosrdenství.

Modlitba Korunky k Božimu milosrdenství

Při slovech této modlitby obětujeme Bohu Otci „tělo a krev, duši a Božství“ Ježíše Krista a současně prosíme o „milosrdenství pro nás a pro celý svět.

Modlitba se může modlit na obvyklém růženci. Po znamení kříže se modlíme Otče náš, Zdrávas Maria a Věřím v Boha.

Na zrnkách Otčenáše máme říkat tato slova: „Věčný Otče, obětuj Ti Tělo a Krev, Duši a Božství Tvého nejmilejšího syna a našeho Pána Ježíše Krista na smír za hříchy naše i celého světa.“

Na zrnkách Zdrávasů se modlíme: „Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.“

Dále Kristus sestru Faustinu žádal o zařazení těchto proseb na závěr, které máme třikrát opakovat: „Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem!“

Na každý den Novény nás Kristus vybízí k obětování modliteb na různé úmysly.

O prvním dnu Novény (to jest na Velký pátek) Kristus říká: „*Dnes mi přiveď celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku do něhož mě vrhá zráta duší.*“

O druhém dnu Novény říká: „*Dnes mi přiveď duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně, jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.*“

O třetím dnu hovoří: „*Dnes mi přiveď všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útech v moři hořkosti.*“

Ke čtvrtému dni sestře řekl: „*Dnes mi přiveď pohany a ty, kdo mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve svém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.*“

O pátém dni: „*Dnes mi přiveď duše heretiků a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mě tělo i srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.*“

O šestém dni Novény říká a žádá nás: „*Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.*“

O sedmém dni Kristus hovoří: „*Dnes mi přiveď duše, které obzvláště uctívají mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejlouběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvláště bránit v hodině její smrti.*“

O předposledním dni Novény sestře říká: „*Dnes mi přiveď duše, které jsou v očištcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji, splácejí dluh mé spravedlnosti. Je v tvé moci přinést jim ulehčení. Kdybys znala její muka, neustále bys za ně obětoval /.../“*

A o posledním dni hovoří: „*Dnes mi přiveď duše vlašné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mě duši*

dostalo v Getsemanech od vlašných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to Tvá vůle.“

Poustevnice z Velkých Janovic

Nedaleko vírské přehrady se začala roku 2004 stavět nová poustevnícká kolonie. Do všeho vložila své úsilí sestra Marie Eg. Od sv. Ivana, která je od roku 1993 diecézní poustevníci v jurisdikci brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho. Na českém území má poustevnícký život starobyrou tradici, která sahá až do 9. století. Tato tradice byla násilně přerušena koncem 18. století císařem Josefem II. Nyní se sestra Marie pokouší s požehnáním otce biskupa vybudovat novou kolonii o pěti poustevnách. Tři budou určeny pro stálou komunitu a dvě pro ty, kteří chtějí na krátkou dobu přijít a žít v tichu samoty („Pojďte i vy někam na opuštěné místo...“ - Mk 6, 31).

Již od r. 2001 se hledal vhodný pozemek pro vybudování poustevnícké kolonie. Na podzim roku 2002 jedna rodina dala k dispozici tři pozemky u Velkých Janovic. Z nich se vybral jeden o výměře 5 236m². Několik měsíců po první návštěvě stavebního úřadu v roce 2003 se podařilo sestře sehnat všechna požadovaná povolení, studie, plány, smlouvy a razítka k započetí stavby. Všechny stavební práce začaly v červnu roku 2004. Po vybudování přípojky elektřiny na vzdálenost 253m a vyvrtání 22m hluboké studny byl dne 27.8.2004 novoříšským opatem R. D. Rudolfem Mariánem Kosíkem OPraem požehnan základní kámen a pozemek budoucí kolonie. Na začátku září po terénních úpravách byly vybudovány základy jedné poustevny. Stavba první poustevny a kolny byla dokončena 22.6.2005 a následující den tuto poustevnu požehnal otec biskup Vojtěch.

Brzy začali jezdit první lidé do pohostinky, aby zde načerpali novou sílu a případně našli odpovědi na otázky, které je trápí. Návštěvy z řad křesťanů pravoslavných a evangeliků byly často milým překvapením. „I poustevníci musí mít otevřené srdce pro každého a těší mě, že se po maličkých krůčcích jde tímto směrem v ekumenickém duchu,“ píše sestra Marie v jednom ze svých dopisů. Možnost navštívení a pobytu v poustevnícké kolonii je po předchozí telefonické domluvě možná každému (telefonní číslo viz pod článkem).

Byla zahájena práce na vytvoření oficiálních pravidel a stanov vznikajícího Poustevníckého společenství, což by mělo vyústit v oficiální registraci i před státem.

Sestra Marie ve svých dopisech pokračuje: „Ohlídím se zpět, kolik se toho za celý rok stihlo vybudovat. Vaše dary pomáhají budovat tento Boží dům a najdou se i tací, kteří vyhrnou rukávy a ohánějí se krompáčem, lopatou... Jsem vděčná za každou podanou pomocnou ruku. Další práce se nerealizovaly pro nedostatek finančních prostředků.“

Sv.Vojtěch (?956 - 23.4.997)

Sv. Vojtěch, český světec a pražský biskup z rodu Slavníkovců, český a polský zemský patron, přichází na svět (patrně) někdy v roce 956 v Libici nad Cidlinou jako

syn knížete Slavníka a Sřezislavy (příslušnice rodu Přemyslovců). Základní vzdělání získává sv. Vojtěch v rodičovském hradišti, v Libici, mezi lety 972 a 981 studuje v Magdeburgu - po návratu do Čech působí v řadách pražského kněžstva.

V roce 982, po smrti prvního pražského biskupa, Sasa Dětmara, je sv. Vojtěch zvolen (na popud knížete Boleslava II. Pobožného) jeho nástupcem - římskoněmeckým císařem Otou II. je pak na tomto postu potvrzen 3. června téhož roku, arcibiskup mohučský jej pak potvrdí 29. června. Jako biskup je sv. Vojtěch přívržencem tzv. clunijského hnutí, které bojuje proti pohanským přežitkům ve společnosti hlubším prosazením zásad křesťanské morálky v jejím životě. Vojtěch vyžaduje od kněží dodržování celibátu, brojí proti krevní mstě, proti mnohoženství, pohrává si s myšlenkou odluky církve od světské moci.

Boleslav II. Pobožný a další představitelé tehdejší světské moci ale nemají pro Vojtěchovy snahy příliš pochopení - vzájemné spory nakonec vedou k tomu, že se sv. Vojtěch v roce 988 rozhodne opustit biskupský úřad a odchází nejprve do Říma, k papeži Janu XV., a poté do kláštera v Monte Cassinu, odkud odchází roku 990 do kláštera na Aventinu v Římě. V roce 992 se sv. Vojtěch, poté, co si jej vyžádá sám Boleslav II., vrací do Čech. Po svém návratu pak zakládá benediktinský břevnovský klášter v Praze, který se stává prvním mužským klášterem na našem území.

V roce 994, poté, co mezi představiteli české světské moci a biskupem opět propuknou vzájemné spory, odchází sv. Vojtěch z rodné vlasti podruhé, tentokrát již nastálo. Jeho kroky vedou opět do Říma, do aventinského kláštera. Podle legendy při své cestě pokřtí v Uhrách, knížecího syna Štěpána, budoucího uherského krále a světce.

O rok později se pak v Čechách stává událost - kníže Boleslav II. nechává na Libici vyvraždit Slavníkovce, své soupeře o moc nad českými zeměmi. Jedinými Slavníkovci, kteří řádění přemyslovského knížete přežijí jsou sv. Vojtěch a jeho bratr Soběslav. V roce 996 se sv. Vojtěch setkává v Římě s císařem Otou III., na jehož dvoře pak stráví krátký čas. Nutno podotknout, že světce a panovníka pojí přátelství. Po odchodu z Otova dvora se vydává sv. Vojtěch na misionářskou dráhu - odchází ke dvoru polského krále Boleslava I. Chrabrého, rozhodnut šířit křesťanství mezi pohanskými Prusy.

Touha šířit křesťanství se v roce 997 stává Vojtěchovi osudnou. Při jedné ze svých misijních cest je sv. Vojtěch, doprovázený dvěma společníky, Radimem a Benediktem, při pobřeží Baltského moře 23. dubna, probodnut pohanskými obyvateli kopím. Po Vojtěchově smrti je jeho tělo od Prusů vykoupeno králem Boleslavem I. Chrabrým a je pohřbeno v polském Hnězdně. V roce 999 je pak Vojtěch svatořečen, v roce 1053 jsou pak jeho ostatky českým knížetem Břetislavem I. během jeho válečného tažení do Polska přeneseny z Hnězdně do Prahy a uloženy na Pražském hradě. Svatý Vojtěch během svého života podporuje české písemnictví, je považován za autora nejstarší české ("Hospodine, pomiluj ny") a polské ("Bogurodzica") duchovní písně.

Dopis papeže Benedikta XVI. mládeži ke dni diecézí

Drazí mladí, u příležitosti 22. Světového dne mládeže, který se bude slavit v jednotlivých diecézích na Květnou neděli, chtěl bych vám nabídnout k rozjímání Ježíšova slova: „**Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás**“

(Jan 13,34).

Je možné milovat?

Každý člověk touží milovat a být milován. A přece je tak nesnadné milovat! Ke kolika chybám a pádům v lásce dochází! Někdo dokonce podléhá pochybnosti, zda je láska vůbec možná. Přestože však citová vyprahlost či citová zklamání mohou vyvolat dojem, že láska je utopie či nedosažitelný sen, je snad třeba se jí proto zřeknout? Ne! Láska je možná a účelem tohoto poselství je přispět u každého z vás, kteří jste budoucností a nadějí lidstva, k oživení důvěry v pravou, věrnou a mocnou lásku; lásku, která plodí pokoj a radost, lásku, která lidi spojuje a umožňuje jim zakoušet vlastní svobodu a vzájemný respekt. Dovolte mi tedy, abych spolu s vámi šel cestou „objevení“ lásky v jejích třech momentech.

Bůh, zdroj lásky

První moment se týká zdroje pravé lásky, který je jediný: je to Bůh. Dobře na to poukazuje svatý Jan, když tvrdí, že „Bůh je láska“ (1 Jan 4,8.16); nechce tím říci pouze to, že Bůh nás miluje, ale že samotné bytí Boha je láska. Stojíme tu před nejzářivějším zjevením zdroje lásky, kterým je trojiční tajemství: v jediném a trojjediném Bohu existuje věčné sdílení lásky mezi osobami Otce a Syna, a tato láska není energie či sentiment, ale osoba – je to Duch Svátý.

Kříž Kristův zjevuje lásku Boží v plnosti

Jak se nám ukazuje Bůh - Láska? Jsme u druhého momentu naší cesty. I když jasná znamení božské lásky jsou patrná již ve stvoření, dochází k plnému zjevení niterného tajemství Boha ve Vtělení, kdy se Bůh stává člověkem. V Kristu, pravém Bohu a pravém člověku, jsme poznali lásku v celém jejím dosahu. „Skutečná novost Nového zákona – jak jsem napsal v encyklice Deus caritas est – nespočívá v nových myšlenkách, nýbrž v samotné postavě Krista, jenž slovům propůjčuje tělo a krev, což je naprosto neslýchaný realismus“ (č.12). Úplný a dokonalý projev božské lásky je v Kříži, kde – jak tvrdí svatý Pavel, „Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme ještě byli hříšníky“ (Řím 5,8). Každý z nás proto může bez obavy, že se zmýlí, říci: „Kristus mne miloval a zcela vydal sebe za mne“ (srov. Ef 5,2). Žádný lidský život, vykoupený jeho krví, není zbytečný nebo bezcenný, protože všichni jsme milováni Jím osobně vášnivou, věrnou a bezmeznou láskou. Kříž, bláznovství pro svět, pohoršení pro mnohé věřící, je však „moudrostí Boží“ pro ty, kteří se jím nechají dotknout v hloubi svého bytí, „neboť pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé“ (srov. 1 Kor 1,24-25). Ukřížovaný, který po zmrtvýchvstání nese navždy znaky svého utrpení, totiž vynáší na světlo „falešnosti“ a lži o Bohu, zaobalených násilím, pomstou a vyhoštěním. Kristus je Beránek Boží, který bere na sebe hříchy světa a vytrhává nenávist ze srdce člověka. Toto je jeho pravdivá „revoluce“: láska.

Milovat bližního jako nás miluje Kristus

A jsme u třetího momentu naší reflexe. Na kříži Kristus volá: „Žizním.“ (Jan 19,28): zjevuje tak palčivou žízeň po lásce a po tom, aby byl každým z nás.

Svědci Kristovy lásky

Chtěl bych se pozastavit nad třemi oblastmi každodenního života, v nichž jste zejména vy, drazí mladí, povoláni projevat lásku Boží. První oblastí je Církev, která je naší duchovní rodinou, tvořenou všemi Kristovými učedníky. Pamětliví jeho slov: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem“ (Jan 13,35), oživte svým nadšením svou láskou činnost farností, komunit, církevních hnutí a mládežnických skupin, do nichž patříte. Buďte pohotiví při hledání dobra druhého a věrní přijatým závazkům. Neváhejte se s radostí zříkat svých zábav a přijímejte s dobrou náladou nezbytné oběti, dosvědčujte vaši lásku k Ježíši a hlásejte jeho Evangelium zejména svým vrstevníkům.

Příprava na budoucnost

Druhou oblastí, v níž jste povoláni vyjadřovat lásku a růst v ní, je vaše příprava na budoucnost, která vás čeká. Jste-li zasnoubeni, má pro vás Bůh svůj plán jako pro budoucí manžele a rodinu a je tedy nutné, abyste jej objevovali za pomoci Církve, osvobození od rozšířeného předsudku, že křesťanství svými příkazy a zákazy klade překážky radosti z lásky a brání zejména zakoušení onoho štěstí, které muž a žena hledají ve vzájemné lásce. Láska muže a ženy je v počátcích lidské rodiny a manželství, vytvářené mužem a ženou, má svůj základ v originálním Božím plánu (srov. Gen 2,18-25). Naučit se milovat se jako manželé je podivuhodná cesta, která však vyžaduje náročnou přípravu. Období známosti je zásadní k tomu, aby mohlo vzniknout manželství, a zároveň je časem zkoušky a očekávání, který je třeba prožít v určité zdrženlivosti gest i slov. Tak může láska zrát v pečlivosti a pozornosti k druhému, pomáhat při sebeovládání, rozvíjet respekt k druhému a vůbec všech známek pravé lásky, která nehledá na prvním místě své uspokojení a vlastní blaho. Ve společné modlitbě žádejte na Pánu, aby vaši lásku chránil, dal jí růst a očisťoval ji od každého sobectví. Neváhejte odpovědět velkodušně na Pánovo povolání, protože křesťanské manželství je v pravém a vlastním smyslu povoláním v Církvi. Stejně tak, drazí mladí, chlapi a děvčata, buďte připraveni říci „ano“, povolá-li vás Pán k následování cestou služebného kněžství nebo zasvěceného života. Váš příklad bude povzbuzením pro mnohé jiné vaše vrstevníky, kteří hledají opravdové štěstí.

Růst v lásce každý den

Třetí oblastí závazku, který je zahrnut v lásce, je každodenní život v jeho nejrůznějších souvislostech. Mám na mysli zejména rodinu, školu, práci a volný čas. Drazí mladí, pěstujte svoje talenty nejen proto, abyste dosáhli společenského postavení, ale také abyste pomáhali „růst“ druhým. Rozvíjejte svoje schopnosti nejen proto, abyste se stali „konkurence schopnými“ a „produktivními“, ale abyste byli „svědky lásky“. Odbornou formaci spojujte s úsilím osvojit si náboženské poznatky užitečné k odpovědnému plnění vašeho poslání. Vybízím vás, zejména, k prohloubení sociálního učení Církve, aby byla vaše činnost ve světě inspirována a osvícena jeho principy.

Duch Svatý dá vaši lásce invenci, abyste vytrvali v závazcích, které přijmete, a odvahu k iniciativám, abyste mohli nabízet svůj přínos k budování „civilizace lásky“. Horizont lásky je skutečně neomezený: je to celý svět!

„Mějte odvahu milovat“ podle příkladu svatých

Drazí mladí, chtěl bych vás vybídnout k odvaze milovat a netoužit ve svém životě po ničem menším než po silné a krásné lásce, schopné dát celé existenci

radostnou realizaci daru vás samotných Bohu a bratřím podle příkladu Toho, který prostřednictvím lásky navždy přemohl nenávisť a smrt (srov. Sk 5,13). Láska je jediná síla schopná změnit srdce člověka i celé lidstvo a učinit plodnými vztahy mezi muži a ženami, mezi bohatými a chudými, mezi kulturami a civilizacemi. Dosvědčují to životy Svatých, kteří jsou jako praví přátelé Boží přívodem a odrazem této původní lásky. Snažte se je lépe poznat, svěťte se jejich přímluvě, snažte se žít jako oni. Zmíním jen Matku Terezu, která pohotově odpověděla na Kristovo volání „Žízním“, jež se jí hluboce dotklo, a začala v Indii na ulicích Kalkaty sbírat umírající. Od té doby bylo její jedinou touhou tišit žízeň Ježíšovy lásky nikoli slovy, ale konkrétními skutky tím, že rozpoznávala jeho znetvořenou, žíznící tvář ve tvářích těch nejchudších mezi chudými. Blahoslavená Tereza uvedla do praxe Pánovo učení: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (srov. Mt 25,40). A poselství této pokorné svědkyně božské lásky se rozšířilo na celý svět.

Tajemství lásky

Každému z nás, drazí přátelé, je dáno dosáhnout téhož stupně lásky, ale jediné za pomoci nezbytné podpory božské Milosti. Pouze Pánova pomoc nám totiž umožní uniknout před rezignací na mimořádnost úkolu, který je třeba splnit, a vlije nám odvahu uskutečnit to, co je lidsky nemyšlitelné. Kontakt s Pánem v modlitbě nás uchovává v pokoře a připomíná nám, že jsme „služebníci neužiteční“ (srov. Lk 17,10). Zejména Eucharistie je velkou školou lásky. Pravidelná zbožná účast na mši svaté a následující okamžiky adorace strávené v eucharistickém Ježíšově společenství umožní snadněji pochopit, co je to délka, šířka, výška a hloubka jeho lásky, která překračuje každé poznání (srov. Ef 3,17-18). Účast na eucharistickém chlebě spolu s bratřími v církevním společenství pak umožňuje, jak to učinila Nejsvětější Panna s Alžbětou, tlumočit „ihned“ Kristovu lásku do velkodušné služby bratřím.

Na setkání do Sydney

Inspirovat je v této věci pobídka apoštola Jana: „Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, doopravdy. Podle toho poznáme, že jsme z pravdy.“ (1 Jan 3,18-19). Drazí mladí, v tomto duchu vás zvou k prožití Světového dne mládeže spolu s vašimi biskupy v jednotlivých vašich diecézích. Je to jedna z důležitých etap setkání v Sydney, jehož tématem bude: „Až na vás sestoupí Duch svatý, dostanete moc a budete mými svědky“ (Sk 1,8). Matka Boží, Matka Krista a Církve, kéž vám pomáhá dát všude zaznít volání, které změnilo svět: „Bůh je láska!“ Provázím vás svou modlitbou a ze srdce vám žehnám. Benedikt XVI.